

prima instanță - (Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău) M. Muruianu
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Cimpoi, N. Simciuc, A. Panov

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grigore Chiroșca reprezentat de avocatul Dorian Chiroșca,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă Grigore Chiroșca împotriva Ministerului Educației al Republicii Moldova privind anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Grigore Chiroșca și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 02 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La 30 iulie 2014 Grigore Chiroșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Educației, solicitând anularea ordinului Ministerului Educației al RM nr. 137-p din 26 mai 2015 cu privire constatarea încetării contractului individual de muncă încheiat cu Grigore Chiroșca - director al Școlii Profesionale din or. Soroca; restabilirea în funcția de director al Școlii Profesionale din or. Soroca; încasarea din contul Ministerului Educației a despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, sub formă de salariu mediu începând cu data de 26 mai 2015 și până la restabilirea în funcție și a sumei de 10 000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul Ministerului Educației nr. 173-c din 27 martie 2014, în baza art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii, a fost concediat din funcția de director al Școlii Profesionale din or. Soroca.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2015, ordinul nr. 173-c din 27 martie 2014 a fost anulat și dispusă restabilirea sa în serviciu.

Prin ordinul Ministerului Educației nr. 136-p din 26 mai 2015, în vederea executării hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2015, a fost restabilit în funcție, însă, în aceeași zi, prin ordinul nr. 137-p din 26 mai 2015, contractul individual de muncă a fost încetat de drept.

Relevă că, potrivit art. 153 alin. (1) Codul educației, contractele individuale de muncă ale directorilor instituțiilor de învățământ publice, cu excepția celor din învățământul superior, de la numirea cărora în funcție au trecut mai mult de 5 ani încetează de drept la data expirării a 4 luni de la intrarea în vigoare a prezentului cod. Constatarea cazului de încetare de drept a contractului individual de muncă se face de către autoritățile cu competențe legale de numire în funcție și este adusă la cunoștință persoanelor aflate în situațiile respective în termen de cel mult 5 zile lucrătoare.

Menționează că, Codul educației a fost publicat în Monitorul Oficial al RM la 24 octombrie 2014, însă a intrat în vigoare la 23 noiembrie 2014.

Invocă reclamantul că, pârâtul nu era în drept să înceteze relațiile de muncă cu el din considerentul că la momentul emiterii ordinului contestat în privința sa nu mai era aplicabil art. 153 alin. (1) Codul educației, deoarece termenul de 4 luni, prevăzut expres în textul legal, era deja expirat.

Astfel, având în vedere că la data de 23 noiembrie 2014 a intrat în vigoare Codul educației, reiese că la data de 23 martie 2015 urmau să fie emise ordine și respectiv să fie constatate încetarea tuturor contractelor individuale de muncă ale directorilor ce cad sub incidența art. 153 alin. (1) Codul educației.

În acest sens, reține reclamantul că la data de 23 martie 2015 nu deținea funcția de director al Școlii Profesionale din or. Soroca, deoarece la acel moment era concediat în baza ordinului nr. 173-c din 27 martie 2014, iar art. 153 alin. (1) Codul educației putea fi aplicat exclusiv în privința directorilor de instituții de învățământ care erau în funcție de la momentul intrării în vigoare a codului și până la expirarea termenului de 4 luni, dar nu și în privința sa.

Astfel, consideră ilegală încetarea relațiilor de muncă între el și pârât, deoarece a dobândit calitatea de director al Școlii Profesionale din or. Soroca abia la 26 mai 2015, când a fost emis ordinul de restabilire în funcție, deci peste mai mult de 3 luni din momentul când pârâtul urma conform legii să constate încetarea relațiilor de muncă.

La fel, invocă reclamantul că, pârâtul a încălcat flagrant legislația, deoarece potrivit art. 153 alin. (1) Codul educației, era obligat să-l înștiințeze în termen de 5 zile lucrătoare de la data constatării încetării de drept a raporturilor de muncă, însă, Ministerul Educației a încălcat propriile recomandări și contrar acestora i-a adus la cunoștință ordinul nr. 137-p din 26 mai 2015 abia la data de 22 septembrie 2015, ceea

ce impune concluzia că, de la momentul emiterii ordinului nr. 137-p din 26 mai 2015 și până la momentul când a făcut cunoștință cu el, acesta nu a produs careva efecte juridice, iar pe cale de consecință, a fost privat de dreptul de a munci, astfel, depășirea termenului de 5 zile de aducere la cunoștință a ordinului este o încălcare ce justifică restabilirea sa în funcție cu încasarea salariului pentru perioada de lipsă forțată de la muncă.

Prin urmare, consideră reclamantul că, ordinul Ministerului Educației nr. 137-p din 26 mai 2015 este ilegal, deoarece a fost emis cu încălcarea termenului de 4 luni de la intrarea în vigoare a Codului educației, precum și, deoarece a i-a fost adus la cunoștință peste termenul de 5 zile de la momentul emiterii.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 februarie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Chiroșca împotriva Ministerului Educației privind la anularea ordinului Ministerului Educației nr. 137-p din 26 mai 2015, restabilirea la locul de muncă și încasarea plăților.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 februarie 2016 Grigore Chiroșca a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 s-a respins apelul declarat de Grigore Chiroșca și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 februarie 2016.

La 04 august 2016, avocatul Dorian Chiroșca, în interesele lui Grigore Chiroșca, a declarat recurs solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 februarie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, pe care le consideră ilegale și neîntemeiate.

În acest sens, a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material prin interpretarea eronată a legii.

Consideră că circumstanțele de fapt constatate au fost eronat interpretate de către instanța de apel, deoarece potrivit art. 153 alin. (1) Codul educației, contractele individuale de muncă ale directorilor instituțiilor de învățământ publice, cu excepția celor din învățământul superior, de la numirea cărora în funcție au trecut mai mult de 5 ani încetează de drept la data expirării a 4 luni de la intrarea în vigoare a prezentului cod.

Astfel, pârâtul nu era în drept să înceteze relațiile de muncă din considerentul că la momentul emiterii ordinului contestat în privința sa nu mai era aplicabil art. 153 alin. (1) Codul educației, deoarece termenul de 4 luni prevăzut expres în textul legal era deja expirat, or, odată ce la 23 noiembrie 2014 a intrat în vigoare Codul educației, reiese că la 23 martie 2015 urmau să fie emise ordine și respectiv să fie constatate

încetarea tuturor contractelor individuale de muncă ale directorilor ce cad sub incidența art. 153 alin. (1) Codul educației.

În context, consideră eronată constatarea instanței de apel potrivit căreia se menționează că, de drept încetarea contractului individual de muncă încheiat cu reclamantul/apelant urma să aibă loc la data de 24 martie 2015, dar având în vedere că la acel moment reclamantul/apelant se afla în litigiu cu Ministerul Educației, fiind restabilit în funcția de director al instituției de învățământ prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2015, efectul Legii a survenit în privința acestuia la momentul restabilirii în funcție.

Consideră că această constatare se bazează pe interpretări extensive, care nu reies din sensul art. 153 alin. (1) Codul educației, din care rezultă cert că ordinele de încetare a relațiilor de muncă cu persoanele vizate urmau să fie emise până la data de 23 martie 2015, o dată ulterioară nefiind acceptabilă sub sancțiunea legislației muncii. Or, depășirea acestor termene duc la decăderea din dreptul pârâtului de a mai pretinde la aplicarea art. 153 alin. (1) Codul educației, după termenele indicate expres în acesta.

Astfel, menționează că potrivit principiilor legislației muncii, interpretarea extensivă în detrimentul intereselor salariatului este interzisă, de aceea aplicarea analogiei sau alte interpretări a circumstanțelor de fapt din speța dată nu este acceptabilă, or, art. 153 alin. (1) Codul educației conține prevederi stricte ce urmau a fi aplicate de către pârât.

Totodată, menționează că, atât instanța de fond, cât și cea de apel, au trecut cu vedere și nu au constatat circumstanțele legate de certificatul medical anexat la materialele cauzei, și care nu justifică omiterea termenului legal de 5 zile pentru înștiințare.

La fel, indică recurentul că constatările instanțelor ierarhic inferioare sunt eronate deoarece aflarea sa în concediu medical nu poate justifica încălcarea termenului imperativ de 5 zile prevăzut în art. 153 Codul educației.

La 18 octombrie 2016 Ministerul Educației a depus referință prin care a indicat că recursul declarat de Grigore Chiroșca nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 lit. a) Codul de procedură civilă, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că reprezentantul recurentului Grigore Chiroșca, avocatul Dorian Chiroșca, a primit copia deciziei recurate la 15 iulie 2016, fapt confirmat prin mențiunea scrisă pe coperta dosarului (prima-verso), se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Analizând modul în care recurentul Grigore Chiroșca, reprezentat de avocatul Dorian Chiroșca, și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul

de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Grigore Chiroșca, reprezentat de avocatul Dorian Chiroșca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Grigore Chiroșca, reprezentat de avocatul Dorian Chiroșca, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari